

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/3/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8310200626
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2013:8310200626.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu C. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, H. právne zast. JUDr. Bernardom Medárom, advokátom so sídlom Dubová 4, Humenné proti žalovanému W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. hrdinov 6, H., právne zast. JUDr. Júliusom Bučekom, advokátom so sídlom Námestie slobody 12, Humenné, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Slovenská kancelária poisťovateľov so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava, zastúpená Allianz - Slovenskou poisťovňou, a.s. so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 1.394,67 eur, ktoré je povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalovaného v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodne žalobca W. J., teraz žalovaný, podal dňa 01.07.1994 na Okresný súd Humenné žalobu o zaplatenie 437,36 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody spôsobenej žalovaným C. K., teraz žalobcom pri dopravnej nehode zo dňa 15.09.1993. Uvedené konanie sa viedlo pod sp.zn. 11C/645/1994 a ako vedľajší účastník na strane žalovaného bol Allianz - Slovenská poisťovňa a.s.

Dňa 26.11.2007 bolo súdu doručené podanie žalovaného C. K., teraz žalobcu, označené ako vzájomná žaloba o náhradu škody z titulu bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, náhrady straty na zárobku pri uznaní invalidity ako aj mimoriadneho zvýšenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Okresný súd Humenné svojim uznesením zo dňa 26.02.2009 vylúčil túto vzájomnú žalobu ako protižalobu na samostatné konanie pod sp.zn. 11C/3/2010.

Následne po tomto vylúčení na samostatné konanie sa v súčasnosti vedie konanie žalobcu W. J. proti žalovanému C. K. o náhradu škody na zdraví z titulu bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, náhrady straty na zárobku pri uznaní invalidity ako aj o mimoriadne zvýšenie náhrady škody na zdraví na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 11C/3/2010, kde znova vystupuje vedľajší účastník Slovenská kancelária poisťovateľov, zastúpená Allianz - Slovenskou poisťovňou, a.s. na strane žalovaného. Ten istý vedľajší účastník teda vystupoval na strane oboch účastníkov z tej istej dopravnej nehody z titulu zákonného poistenia.

Žalobca vo svojej protižalobe zo dňa 23.11.2007, doručenej súdu 26.11.2007 odôvodnil túto žalobu tým, že žalobca C. K. ako účastník dopravnej nehody zo dňa 15.09.1993 utrpel veľmi ťažký úraz, následkom

ktorého bol viac ako päť týždňov v kóme a jeho liečenie trvá dodnes. Následkom tohto úrazu bol žalobca W. J. uznaný na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 04.11.2004 za invalidného, pričom miera poklesu jeho schopností vykonávať zárobkovú činnosť bola určená na 50% a bol mu priznaný invalidný dôchodok. Podľa lekárskeho posudku a bodového hodnotenia utrpel žalobca C. K. škodu na zdraví v celkovej výške 56.000,- Sk.

Žalobca uviedol, že za toto poškodenie zdravia a náhradu škody ktorú utrpel C. K. pri dopravnej nehode zodpovedá žalobca a to podľa uznesenia vyhládavacieho trestného orgánu č. ČVS:PZ-45/DP-93 z 10.12.1993. V trestnom konaní bol uznesením zo dňa 23.12.1993 pribratý do konania znalec X.. K. Q., ktorý uviedol, že za škodu a za vznik dopravnej nehody zodpovedá žalobca, pričom žalobca v tomto konaní poprel tvrdenia z toho znaleckého dokazovania. Žalobca uviedol, že aj napriek tomu vychádzal súd v pôvodnom konaní zo zavinenia, ktoré bolo podľa súdu jednoznačne vyriešené v trestnom konaní. Žalobca počas tohto konania stále tvrdil, že žalobu nespôsobil on ale žalovaný a to aj napriek záverom trestného konania a záverom pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp.zn. 11C/645/1994.

Žalobca tvrdil, že v trestnom konaní teda jednoznačne nebolo vyriešené zavinenie žalobcu pri dopravnej nehode. Poukázal na § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o náhrade škody na zdraví, kde v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie zvýšiť. Žalobca uviedol, že práve v tomto prípade je dôvod na mimoriadne zvýšenie základného bodového hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Okrem toho si žalobca v konaní uplatnil aj náhradu za stratu na zárobku pri uznaní invalidity, pričom vychádzal pri výpočte z rozdielu medzi priemerným zárobkom v národnom hospodárstve a výškou invalidného dôchodku žalobcu. Žalobca poukázal, že v čase dopravnej nehody bol mladistvým v čom videl prípad osobitného zreteľa.

Žalobca na uvedených skutočnostiach v protižalobe trval aj následne počas pojednávania, ako aj vo svojich písomných a ústnych vyjadreniach, kde navrhol dopočuť znalca X.. F. D. zo Sniny, ktorý podľa jeho vedomostí mal taktiež vypracovávať znalecký posudok pri dopravnej nehode pre orgány činné v trestnom konaní, avšak tento posudok sa nikde nenachádza. Žalobca vo svojich vyjadreniach aj naďalej trval na tom, že uvedenú dopravnú nehodu zavinil žalovaný a to aj napriek tomu, že v trestnom konaní bol za páchatela dopravného priestupku tejto dopravnej nehody uznaný C. K., t.j. žalobca.

Žalovaný v tomto konaní W. J. iadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a to predovšetkým z dvoch základných dôvodov. Poukázal na pripojený spis Okresného súdu Humenné sp.zn. 11C/645/1994, kde bolo právoplatne rozhodnuté, že za uvedenú dopravnú nehodu zodpovedá žalobca C. K. a zároveň v tomto konaní bolo rozhodnuté o náhrade škody na základe ktorej bol žalobca C. K. ako vinník zaviazaný zaplatiť žalovanému W. J. ako poškodenému z dopravnej nehody tam stanovenú sumu. O uvedenej zodpovednosti rozhodoval Okresný súd Humenné a následne po podaní odvolania zo strany právneho zástupcu žalobcu aj Krajský súd v Prešove, ktorý potvrdil uvedené rozhodnutie. Jednoznačne bola určená vina žalobcu C. K..

Ako ďalšiu námietku žalovaný uviedol námietku premlčania ktorú špecifikoval a to, že žalobca si svojou žalobou uplatnil prípadnú náhradu škody po uplynutí premlčacej lehoty stanovenej v Občianskom zákonníku.

Vedľajší účastník, resp. jeho zástupca Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Poukázal taktiež na pripojený spis medzi účastníkmi 11C/645/1994, kde vystupoval ako vedľajší účastník opačne a to na strane C. K. s tým, že v konaní 11C/645/1994 bolo právoplatne rozhodnuté, že za uvedenú dopravnú nehodu zodpovedá žalovaný C. K. a poškodeným je žalovaný W. J.. Okrem toho, taktiež namietal premlčanie uplatneného nároku a to z dôvodu právnej istoty. Uviedol, že nie je možné, aby z tej istej dopravnej nehody si uplatňoval páchatel priestupku, resp. trestného činu, ktorý zavinil nehodu náhradu škody voči poškodenému, pretože tu nie sú splnené podmienky na náhradu škody podľa Občianskeho zákonníka.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový a právny stav.

Uznesením zo dňa 13.09.2010 sp.zn. 11C/3/2010 súd pripustil, aby na strane žalovaného W. J. vstúpil do tohto konania vedľajší účastník a to Slovenská kancelária poisťovateľov zast. Allianz - Slovenskou poisťovňou, a.s. a to z dôvodu, že na predmetný prípad sa vzťahuje vyhláška Ministerstva financií

SR č. 423/1991 Zb. ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa § 28 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla dňom 01.01.2002 prešli práva a povinnosti vzniknuté zo zákonného poistenia na Slovenskú kanceláriu poisťovateľov, pričom ju zastupuje Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s..

Z rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 12.03.2009 sp.zn. 11C/645/1994 vyplýva, že žalovaný C. K. je povinný zaplatiť žalobcovi Rudolfovi Krajkovičovi na náhrade škody sumu 437,36 eur s 3%-ným úrokom z omeškania od 01.07.1994 až do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Zároveň súd zaviazal žalovaného na zaplatenie trov konania žalobcovi a zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné trovy štátu. V tomto konaní 11C/645/1994 vystupovali tí istí účastníci len na opačných stranách, jednalo sa o tú istú poistnú udalosť - dopravnú nehodu a bol tam ten istý vedľajší účastník, avšak na opačnej strane ako v tomto konaní 11C/3/2010.

Uvedený rozsudok Okresný súd Humenné odôvodnil tým, že v konaní bolo preukázané a to jednak pripojeným spisom Okresnej prokuratúry Humenné, výpoveďou znalca Ing. Mariána Vojtku a ostatnými dôkazmi, že dňa 15.09.1993 okolo 12.00 hod. došlo k dopravnej nehode, kde podľa znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní znalcom X.. K. Q. bolo zistené a protokolom o nehode, že dopravnú nehodu zapríčinil vodič motocykla, t.j. C. K., keď nerešpektoval značku daj prednosť v jazde a nedal prednosť v jazde prichádzajúcemu motorovému vozidlu Škoda 100, ktorú riadil W. J.. Následne došlo k zrážke týchto dopravných vozidiel. Okresný súd Humenné v tomto rozsudku uviedol, že žalovaný C. K. žiadal vykonať aj ďalšie dokazovanie vypočutím svedkov a predovšetkým znalca X.. F. D., ktorý mal vypracovať znalecký posudok, ktorý však nebol založený do trestného spisu. Súd návrh na vypočutie X.. F. D. zamietol pretože vychádzal z pripojeného trestného spisu čo postačuje pre ďalšie konanie. Následne Okresný súd Humenné svojím uznesením z 09.11.2009 sp.zn. 11C/645/1994 konanie voči žalovanému v 2. rade a to T. K. ako prevádzkovateľovi zastavil. Uznesenie sa stalo právoplatné a vykonateľné dňa 29.12.2009. Okresný súd vyhovel žalobe poškodeného W. J. na náhradu škody a stanovil, že vinníkom nehody je C. K., ktorého potom zaviazal na náhradu škody poškodenému. Proti tomuto rozsudku podal pr. zástupca žalovaného odvolanie.

Z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.07.2010 sp.zn. 11C/645/1994 súd zistil, že Krajský súd v Prešove po podaní odvolania C. K. ako žalovaného proti vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu Humenné z 12.03.2009 č. 11C/645/1994 a proti opravnému uzneseniu rozhodol tak, že potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa z 12.03.2009 číslo konania 11C/645/1994 v spojení s opravným uznesením z 18.02.2010 číslo konania 11C/645/1994 v jeho napadnutej časti. Ďalej Krajský súd v Prešove zmenil uvedený rozsudok prvého stupňa v časti o výrokoch trov štátu a trovách účastníkov konania.

Krajský súd v Prešove v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že v konaní bolo jednoznačne preukázané zavinenie žalovaného, t.j. C. K. na dopravnej nehode na základe ktorej spôsobil škodu žalobcovi W. J. ako poškodenému. Krajský súd v Prešove v odôvodnení uviedol, že z obsahu pripojeného spisu Okresnej prokuratúry Humenné Pv 1240/93 vyplýva, že k dopravnej nehode došlo dňa 15.09.1993 medzi účastníkmi konania. Z protokolu o nehode vyplynuli skutočnosti, že nehodu spôsobil žalovaný C. K. a poškodeným bol žalobca W. J.. Krajský súd v Prešove uviedol, že uvedená skutočnosť vyplýva aj zo znaleckého posudku X.. K. Q. v trestnom konaní. Poukázal na to, že záver trestného stíhania bol taký, že trestné konanie proti W. J. pre trestný čin ublíženia na zdraví bolo zastavené z dôvodu, že skutok pre ktorý bolo vznesené obvinenie nie je trestným činom a nie je dôvod ani na postúpenie veci. O zastavení trestného stíhania rozhodol okresný prokurátor uznesením zo 17.02.1994, Pv 1240/93.

Krajský súd v Prešove uviedol, že prvostupňový súd vypočul na pojednávaní aj znalca X.. Q., ktorý podal znalecký posudok v trestnej veci, ktorý zotrval na tomto znaleckom posudku a svojich vyjadreniach. Krajský súd v Prešove povedal, že nebolo potrebné vykonávať navrhnutý dôkaz a to výpoveď Félixa D.. Krajský súd v Prešove zvýraznil, že žalobca C. K. ako vodič motocyklu porušil pravidlá cestnej premávky a to ustanovenia § 20 ods. 1 vyhlášky č. 99/1989 Zb. o pravidlách cestnej premávky a preto sa na neho vzťahujú ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V tomto konaní sp.zn. 11C/3/2010, potom ako sa rozsudok Okresného súdu Humenné sp.zn. 11C/645/1994 stál právoplatným, žalobca C. K. navrhol prerušenie tohto konania pretože podáva

dovolanie v konaní 11C/645/1994 a v ňom sa rieši otázka dôležitá pre toto konanie sp.zn. 11C/3/2010, kde uviedol predovšetkým okolnosti nevypočutia ďalších svedkov Ing. F. D., ako aj okolnosti ohľadom určenia spoluzavinenia.

Následne Okresný súd Humenné svojim uznesením zo dňa 05.11.2010 zamietol návrh žalobcu C. K. na prerušenie tohto konania do skončenia dovolacieho konania v konaní 11C/645/1994. Po podaní odvolania proti tomuto uzneseniu zo strany žalobcu vo veci rozhodol svojim uznesením zo dňa 07.06.2011 Krajský súd v Prešove, ktorý potvrdil napadnuté uznesenie. Odvolací súd uviedol, že je potrebné súhlasiť s názorom prvého stupňa, že otázka spoluzavinenia účastníkov konania na dopravnej nehode bola právoplatne určená v konaní sp.zn. 11C/645/1994.

Svojim ďalším návrhom na opätovné prerušenie tohto konania do skončenia konania na Ústavnom súde SR v konaní o ústavnej sťažnosti, žalobca C. K. opäť požadoval prerušenie tohto konania.

Okresný súd Humenné svojim uznesením zo dňa 20.09.2011 zamietol tento opakovaný návrh žalobcu na prerušenie tohto konania. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca na základe ktorého Krajský súd v Prešove svojim uznesením zo dňa 20.12.2011 zrušil uznesenie o prerušení konania a vrátil súdu prvého stupňa vec na ďalšie konanie. Následne na výzvu súdu právny zástupca žalobcu doložil súdu uznesenie Ústavného súdu SR č. IV.ÚS 362/2011-27 zo dňa 24.08.2011, ktorým bola sťažnosť žalobcu C. K. odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Následne Okresný súd Humenné svojim uznesením z 28.03.2012 opätovne zamietol tento návrh právneho zástupcu žalobcu na prerušenie konania do skončenia konania pred ústavným súdom o ústavnej sťažnosti. Po podaní odvolania voči tomuto uzneseniu zo strany žalobcu Krajský súd v Prešove svojim uznesením zo dňa 28.06.2012 potvrdil uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Následne právny zástupca žalobcu na pojednávaní zo dňa 07.09.2012 opätovne podal ďalší návrh na prerušenie konania do skončenia konania o povolení obnovy pôvodného konania 11C/645/1994 na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 15C/1/2011. Okresný súd Humenné svojim uznesením z 21.09.2012 tento opätovný návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o povolenie obnovy konania zamietol. Po podaní odvolania zo strany právneho zástupcu žalobcu Krajský súd v Prešove svojim uznesením zo dňa 20.12.2012 potvrdil uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Na poslednom pojednávaní dňa 02.04.2013 účastníci konania a ich právni zástupcovia ako aj vedľajší účastník a jeho zástupca boli v súlade s § 118 ods. a § 120 ods. 4 O.s.p. poučení o práve na označenie ďalších dôkazov a o práve na tzv. záverečné reči a návrhy, pričom žalovaný, jeho právny zástupca, vedľajší účastník a jeho právny zástupca nemali ďalšie návrhy na dokazovanie a žiadali žalobu zamietnuť z dôvodov ktorého udávali predtým, tzn. z dôvodu premlčania a z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu a nespĺnenia podmienok na náhradu škody. Právny zástupca žalobcu navrhol ďalší dôkaz a to výsluch svedka Ing. F. D.. Uznesením bol tento jeho návrh na vypočutie svedka zamietnutý a vo veci bol vyhlásený rozsudok.

Z pripojeného spisu 11C/645/1994 a predovšetkým z rozsudku prvostupňového súdu potvrdeného rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, ďalej z vyšetrovacieho spisu Okresnej prokuratúry Humenné č. Pv 1240/93 a z neho predovšetkým uznesením zo 17.02.1994 o zastavení trestného stíhania, ďalej z protokolu o nehode, z náčrtku nehody, znaleckého posudku znalca Ing. K. Q. súd zistil, že vo veci bolo právoplatne rozhodnuté o zavinení účastníkov nehody, pričom čo sa týka skutkového stavu nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode medzi žalobcom C. K. a žalovaným W. J., pričom jednoznačne bolo určené zavinenie žalobcu C. K..

Čo sa týka namietaného spoluzavinenia, súd poukazuje na závery Krajského súdu v Prešove v jeho potvrdzujúcom rozsudku ako aj na vyjadrenia žalovaného a vedľajšieho účastníka v tomto konaní ako aj zo znaleckého posudku a výsluchu znalca Ing. Q. z ktorých vyplynulo, že dopravnú nehodu jednoznačne spôsobil žalobca C. K. tým, že nerešpektoval vtedy platné ustanovenie zákona o pravidlách cestnej premávky a to nedanie prednosti v jazde. Z uvedených dôkazov vyplývajú tvrdenia, ktoré na pojednávaní špecifikoval aj zástupca vedľajšieho účastníka, kde bolo zrejmé, že bol uvedený rozsah rýchlosti W. J. ako vodiča osobného motorového vozidla z dôvodu len predpokladaného a nie objektivizovaného povolenia rýchlosti v obci, kde znalec Ing. Q. určil v rozpätí 40 - 53 km/h. Táto skutočnosť však nebola objektívne preukázaná, tak ako to udával vo svojom potvrdzujúcom rozsudku aj Krajský súd v Prešove.

Je preto správne tvrdenie Krajského súdu v Prešove ako aj zástupcu vedľajšieho účastníka, že v konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi týmto predpokladaným avšak nie objektivizovaným prekročením rýchlosti zo strany W. J. a samotnou dopravnou nehodou ktorá nastala. Súd v tomto konaní potvrdzuje právne tieto závery z predchádzajúceho civilného konania 11C/645/1994 a trestného konania, že jednoznačným páchatelom tohto dopravného priestupku je žalobca C. K., ktorý porušil ustanovenie zákona o cestnej premávke tým, že nedal prednosť v jazde. Žalobca teda porušil právnu povinnosť stanovenú zákonom a spôsobil tým dopravnú nehodu.

Súd uvedenú žalobu po vykonanom dokazovaní a po príslušnom poučení zamietol z dvoch samostatných dôvodov a to:

1. V danom prípade si uplatňuje žalobca náhradu škody tvrdiac, že je poškodeným z dopravnej nehody za ktorú zodpovedá minimálne čiastočne žalovaný a teda má nárok ako vodič motocykla - motorového vozidla na náhradu škody na zdraví : bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia vrátane ich mimoriadneho zvýšenia, ako aj nárok za stratu na zárobku po PN v rozdiel medzi starobným dôchodkom a priemernou mzdou a to podľa § 420 ods. 1, t.j. každý zodpovedá za škodu ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V tomto konaní, tak ako už bolo vyššie uvedené však nebolo objektivizované a jednoznačne preukázané, že žalovaný W. J. porušil nejakú svoju právnu povinnosť či už zo zákona alebo zo zmluvy alebo inú a týmto porušením mal spôsobiť dopravnú nehodu. Naopak v konaní bolo jednoznačne preukázané, že za túto škodu zodpovedá žalobca, ktorý spôsobil dopravnú nehodu o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v predchádzajúcom civilnom a trestnom konaní.

Z týchto dôvodov súd má za to, že žalobca nemá aktívnu legitimáciu na podanie takejto žaloby a to podľa § 420 ods. 1 OZ, pretože nepreukázal v konaní splnenie predpokladov vyžadovaných zákonom na náhradu škody vo vzťahu k žalovanému a to : predovšetkým protiprávnu udalosť - dopravnú nehodu za ktorú zodpovedá žalovaný, príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a vzniknutou škodou a zavinenie žalovaného. Naopak v konaní bolo preukázané o čom bolo rozhodnuté už aj predtým v trestnom konaní, resp. v civilnom konaní 11C/645/1994 že za túto protiprávnu udalosť - dopravnú nehodu zodpovedá práve žalobca ako vodič motocykla a to podľa § 420 ods. 1, pretože porušil konkrétnu právnu povinnosť podľa zákona o cestnej premávke - nedanie prednosti v jazde. Preto tu boli a sú splnené podmienky na náhradu škody podľa § 420, odsek 1 OZ žalovaného voči žalobcovi a nie naopak.

2. Ďalším samostatným dôvodom na zamietnutie tejto žaloby je vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného, ako aj zo strany vedľajšieho účastníka, pretože protižaloba bola podaná na súde až po 14 rokoch od nehody a to dňa 26.11.2007.

Podľa § 100 ods. 1 OZ : právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106, ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

ods. 2: najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne za desať rokov keď došlo k udalosti z ktorej škoda vznikla, to neplatí ak ide o škodu na zdraví.

Súd sa po vykonanom dokazovaní stotožnil s týmto právnym názorom na premlčanie žalovanej pohľadávky, pretože protižaloba bola doručená súdu dňa 26.11.2007 a samotná dopravná nehoda pri ktorej malo dôjsť k škode sa stala dňa 15.09.1993. Svoje nároky odvodzuje žalobca od lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia vystavených dňa 27.12.2007 znalcom K.. A. I. a dňa 28.02.2008 K.. A. C.. Zároveň žiada žalobou priznať aj náhradu za stratu na zárobku po priznaní invalidity vo výške 10.000,- Sk mesačne od 23.11.2004 do budúca.

V zmysle vtedy platnej úpravy vrátane súdnej praxe, pokiaľ ide o vedomosť o zodpovednej osobe, vychádza sa z toho, že zákon v tomto smere nepredpokladá nespochybniteľnú istotu o určení osoby zodpovednej za vznik škody, keďže sa má za to, že naisto možno stanoviť zodpovednosť určitej osoby až na základe dokazovania v súdnom konaní, ktorá je začatá až podaním žaloby na súde. Zákon

preto vychádza z predpokladu, že od osoby ktorá vie o vzniku škody sa požaduje, aby nárok na súde uplatnila ako náhle má k dispozícii také informácie o okolnostiach vzniku škody, vo svetle ktorých sa javí zodpovednosť určitej konkrétnej osoby dostatočne pravdepodobnou. Čo sa týka škody na zdraví a to bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, poškodený sa o nej dozvie v dobe keď možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a od tohto okamihu plynie premlčacia doba.

Súd vychádzal aj z tvrdení samotného žalobcu a doložených listinných dôkazov, kde je zrejmé, že žalobca bol už v roku 1995 posudzovaný Sociálnou poisťovňou, ktorá svojim rozhodnutím z 18.08.1995 mu priznala štatút občana so zmenenou pracovnou schopnosťou, tzn. že už v tom čase bol ustálený jeho zdravotný stav a z tohto dôvodu je zrejmé, že pokiaľ si uplatnil protižalobou nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj nárok na náhradu straty na zárobku po uplynutí takmer 14 rokov od dopravnej nehody (protižaloba bola doručená súdu dňa 26.11.2007), je tento nárok premlčaný. Treba podotknúť, že podľa súdnej praxe a zákonov len vypracovanie znaleckých posudkov samo o sebe neznamená, že od tejto chvíle začína plynúť poškodenému dvojročná subjektívna premlčacia lehota. Je zrejmé, že samotný právny zástupca žalobcu uviedol, že jeho klient, t.j. C. K., bol uznaný za občana so zmenenou zdravotnou schopnosťou rozhodnutím zo dňa 18.08.1995. Je teda zrejmé, že už vtedy bol ustálený jeho zdravotný stav a to čo sa týka bolestného ako aj sťaženia spoločenského uplatnenia a nárok na jej mimoriadne zvýšenie. Okrem toho je potrebné uviesť, že zo spisu vyplýva, že rozhodnutie o invalidite čo sa týka žalobcu, bolo už v roku 2004, pretože už vtedy bol vyplácaný invalidný dôchodok, čo je zrejmé z čl. 183 pripojeného spisu 11C/645/1994, resp. z čl. 19 tohto spisu. Z uvedených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca C. K. bol uznaný za občana so zmenenou pracovnou schopnosťou rozhodnutím z 18.08.1995 a z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 04.11.2004 vyplýva, že už vtedy bol uznaný za čiastočne invalidného.

Z týchto skutočností vyplýva, že nárok uplatnený (doručená súdu dňa 26.11.2007) 14 rokov od nehody zo dňa 15.09.1993, čo sa týka žalovaného nároku a to bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia ich mimoriadneho zvýšenia ako aj nárok na náhradu straty na zárobku je premlčaný.

O trovách konania rozhodol Okresný súd Humenné podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a to tak, že priznal náhradu trov konania žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, pričom žalobca bol neúspešný. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalobcu na zaplatenie trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu žalovaného v celkovej výške 1.394,67 eur, ktoré pozostávajú z jedného právneho úkonu prevzatia a príprava zastúpenia z 11.10.2010 vo výške 419,94 eur + 7,21 eur režijný paušál, z druhého právneho úkonu zastupovanie na pojednávaní na Okresnom súde Humenné z 05.11.2010 vo výške 419,94 eur + 7,21 eur režijný paušál, z tretieho právneho úkonu zastupovanie na pojednávaní na Okresnom súde Humenné (1/4) zo dňa 07.09.2012 v sume 104,99 eur + 7,63 eur režijný paušál a zo štvrtého právneho úkonu zastupovanie na pojednávaní z 02.04.2013 v sume 419,94 eur + 7,81 eur režijný paušál.

Súd nepriznal žalovanému ďalšie dve požadované právne úkony a to porada s klientom z 06.09.2012 a porada s klientom z 21.03.2013 a k tomu prislúchajúci režijný paušál, pretože tieto právne úkony považoval súd za neúčelné vzhľadom na stav konania a samotný prípad.

Treba uviesť, že základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden právny úkon podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 je po upresnení žalobcom podľa jeho vyjadrení suma 25.094,60 eur, ktorá pozostáva zo sumy 1.858,86 eur bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia + 23.235,74 eur náhrada straty na zárobku vo výške 331,94 eur mesačne od 23.12.2004 do 23.12.2007 vo výške 11.949,81 eur a od 01.12.2007 do 11.10.2010, t.j. 11.285,94 eur, čo predstavuje sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci vo výške 419,94 eur.

Súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi a to aj napriek tomu, že žalovaný na strane ktorého tento vedľajší účastník konania vystupoval bol v konaní úspešný a to pre špecifickosť tohto konania, keďže ako bolo vyššie uvedené vedľajší účastník najprv v konaní sp.zn. 11C/645/1994 medzi tými istými účastníkmi vystupoval na strane žalovaného C. K., no v tomto konaní zasa na strane žalovaného W. J., kde mal stále úspech W. J., pričom stále ide o tých istých účastníkov a a tú istú dopravnú nehodu. Okrem toho je potrebné uviesť, že do troch dní od vyhlásenia

rozsudku vedľajší účastník požadované trovy nešpecifikoval. Z týchto príčin trovy vedľajšieho účastníka súd považuje za neúčelné a nepriznal mu ich.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktoré mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).